

SLOVENE.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemanj velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemanj velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravnništvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznaniila (inserati) se sprejemajo in velja tristopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izvenredni nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 292.

V Ljubljani, v torek 22. decembra 1891.

Letnik XIX.

Levica in Hohenwart.

Zvezda nove državnozbornske večine še ni izšla, le prvi žarki jutranje zarje razsvetljujejo politično nebo, in že meče nesrečna postava grofa Hohenwarta svojo senco na obzorje ter je zatemnjuje. Neumevno je, — tako jadicuje „N. Fr. Pr.“, — zakaj sploh še to strašno mrtvega državnika hodi ob blem dnevu po zbornici in zakaj je grof Taaffe skoro najvažnejše polje svoje šahove deske zastavil s to čudno figuro. Doslej je bil grof Hohenwart le ovira grofu Taaffeju pri njegovi igri, stari zastavonoša prejšnje večine je vzbujal le neizvršljive nade na desnici in nezaupanje na levisi.

Grof Hohenwart je bil od meseca marca jedino napotje, da ni prišla levica do popolne veljave, in vendar grof Taaffe še vedno misli na „trinogo“ večino, katere jedna noga bi bil Hohenwartov klub. Toda izpovejmo naravnost: Brv, katero grof Taaffe polaga do levice, ne bode nosila Hohenwartove teže. Levica je in bode odločno odbila zvezo s Hohenwartovim klubom, ona se zveže le s takimi elementi, ki hočejo odločno pobijati vse radikalne težnje.

Levica ima v imeniku izobčencev Hohenwartovega kluba dr. Klaića, ker je z Mladočehi in knezom Liechtensteinom glasoval v odseku proti trgovski pogodbi z Italijo, dr. Ferjančiča in dr. Gregorca, ker sta preveč federalista in Slovana, prof. Spinčiča, ker je v Zagrebu proslavljal dr. Starčevića, princa Karola Schwarzenberga, ki je trdil, da češko-nemška sprava ne sloni na pravi podlagi itd. Skratka: Ves Hohenwartov klub dela med levico in vlado tolik propad, da ga ne premosti noben levičarski minister na Taaffejevi strani.

Tako piše prvo levičarsko glasilo o grofu Hohenwartu in njegovem klubu, katerega dosledno obira tudi naš radikalni dnevnik. Ali ni povsem

opravičena naša že večkrat navedena trditev, da so naši radikali jedini z nemškimi liberalci, kadar je treba udrihati po konservativnih možéh, osobito pa po grofu Hohenwartu, ki pa je še vedno ona klečet, ob kateri se more razbiti levičarska državna ladija?

Skoro pomilovanja je vredna nemška levica v sedanjih vicah. Že dve leti se zatajuje, umolknila so na levisi možje, ki so klicali grofu Taaffeju nasproti: „Uboga Avstrija“, in še le nato pokazal jej je prijaznejši obraz, spravil na dnevni red češko spravo, razpustil državni zbor, odslovil Dunajevskega, in sedaj se jej smehlja: „Dobro, če se mi uklonite, sprejemem v ministerstvo jednega vaših mož, toda ne kakega ježa, a tudi grof Hohenwart še ni parlamentarno strašilo in ostane kot stolp na moji šahovni deski.“ Da, grof Taaffe je modrejši in zvitejši od avtokrata Plenerja, kateri ni zadovoljen samo z brezplačno častjo levičarskega voditelja. Levičarska zvezda torej še ni izšla, morda je žarek upanja le meteor, ki v kratkem zatone v temni daljavi.

Poštna zadeve na Primorskem.

Govor državnega poslanca dr. Gregorčiča v državnem zboru dne 4. decembra 1891.

Visoka zbornica! O velikih vprašanjih poštinih in brzojavnih zadev ne nameravam govoriti; saj je bil pred malo meseci tu v prestolnici, na Dunaju, svetovni poštni kongres, ki se je bavil z velikimi vprašanji v tej stroki.

Govoril bodem o mnogo priprostejših stvareh, o željah in pritožbah, ki se slišijo na Primorskem, posebno pa na Goriškem zastran pošt in telegrafa.

Pred vsem hočem opomniti vlado na neugodne poštne zveze z Italijo zaradi državne meje. Mejni okraj toliminski ima že od prastarih časov po državni cesti, ki drži iz Kobarida v Čedad, jako živahen promet s sosednim italijanskim okrajem vi-

demskim. Od 1866. leta je ta promet se nekoliko pomanjšal, ponehal pa ni, kajti naravna lega in pa različni pridelki teh dveh okrajev ob državni meji prouzročujejo mejsebojno občevarje in trgovino.

V jednom oziru sta pa okraja jako oddaljena, to je gledé na poštno zvezo. Ako hoče kaj pisati avstrijski podložnik italijanskemu sosedu, do kate-rega pride po apostolski, to je peš, v dveh ali treh urah, mine dva ali tri dni, predno pride pismo na svoje mesto. Odda se n. pr. v Breginju, odtod gre v Kobarid, potem v Gorico po 56 kilometrov dolgi Soški dolini, od tod skozi Kormin v Videm, od tod preko Čedada na Podbenesec ali v kak drug kraj ob meji. Napravi torej pravi kolobar z vsemi mogočimi transportnimi sredstvi, žal, da ne v veselje ni odpošiljalčevu ni prejemnikovo.

Take razmere so neprilježne prebivalcem ob meji in ovirajo promet. Zaradi tega so že občine na obeh straneh državne meje prosile svoje vlade, da se napravi neposredna poštna zveza mej Avstrijo in Italijo, in sicer po cesti Kobarid-Robič-Podbene-sec-Čedad. V ta namen bi se morala ob cesti Kobarid-Breginj ustanoviti nova poštna postaja v Robiču, mejnem kraju proti Italiji. Iz dobrega vira vem, da odločilni faktorji na obeh straneh meje neso nasprotni želji obmejnega prebivalstva in zaradi tega nujno prosim slavno vlado, da pospeši pogajanja o tej stvari in prej ko mogoče uresniči to neposredno poštno zvezo mej Avstrijo in Italijo. Druga želja, katere pa ne goji le prebivalstvo Soške okolice, temveč tudi goriškega mesta in širši krogi, tiče se poštne vožnje mej Trbižem in Gorico. Poštni voz se odpelje iz Gorice ob dveh zjutraj in pride na Trbiž ob 5. uri 20 minut zvečer, ko je poprej na Goriškem pismo, časopise in druge poštne pošiljatve oddal v jednom okrajnem glavarstvu in petih sodnih okrajih. Pred 30 ali 50 leti je morda zadoščala ta naprava, sedaj pa ne zadošča več. V

LISTEK.

Strah v gradu.

(Povest. Srbs ki spisal J. S. v »Javoru« 1874; poslovenil A. Fekonja.)

II.

Tako sva prišla blizu grajskih vrat. Že od daleč zapazil sem človeka, došlega prav od bližnjega, o katerem sem mislil; da je hišnik ali oskrbnikov namestnik v gradu. Ko je videl, da se je voz namenil ravno proti gradu, obstal je radovedno v vratih ter naji tako pričakoval.

„Dober večer!“ rečem mu, obstavši pred vrati.

„Dober večer!“ odgovori mi on lahno.

„Imate li radi góste?“

„Kaj pa da!“ odgovori mi on dvosmiselno, a pri tem mu se je neki hudobni posmeh raztegnil okoli ust.

Stopim z voza in nakažem vozniku, da gre v bližnjo krčmo ter me tam pričakuje. Na to je siromak komaj tudi čakal, kajti antikrist mu nikakor ni prišel iz glave.

„Hočete li me vzeti na stan?“ vprašam starega moža.

„Zakaj pa ne,“ odgovori mi on, „prav radi, zvolite le noter.“

Nato se oba vrneva v grad. Greoč srečamo se z nekim mlajšim moškim, bil je menda blapec.

„Kako je?“ vpraša ga moj vodnik.

„Vse je na miru.“

„So li odšli?“ vpraša ga hišnik pomenljivo.

„So!“

Ko sva s hišnikom zopet sama, a on molči, rečem jaz, da sploh nekaj govorim:

„Ali je vaša okolica krasna!“

„Krasna, krasna. Samo ko bi le letine ne bile tako slabe. Ali tako res ne utegnemo na take malenkosti se ozirati. Da, težko je pač v sedanjih časih živeti, komaj da ima človek kruha in nekaj malo prikuhe. Mislite li se dolgo zadržavati?“

„Tako, nekoliko dnij,“ odgovorim mu. Videl sem, kamo namerjava, pa sem mu hotel napad vrniti z napadom.

„Lepo, lepo,“ odgovori mi hišnik, a bogme po obrazu njegovem ne bi bil sodil, da mu je ljubo, ker bodem tako dolgo ostal.

„A kje je gospod oskrbnik?“ vprašam, kakor da ne znam, kje je.

„E, saj veste, graščinski posli (opravila), pa mora tudi on siromak neprenehoma letati v mesto. Človek res ne vé, kje mu stoji glava.“

V tem sva dospela po stopnicah v gorenje nadstropje grada. Tam korakava skozi nekaj precčj dolg hodnik, a prišedša na konec jednega krila, pokaže mi moj spremljevalec na neka vrata. rekoč:

„Izvolite. A zdaj oprostite . . . imam važen posel.“ In hišnik odide.

„Gotovo graščinski poslovi,“ pomislim v sebi, usedši se na stol, ter se vtopim v misli. —

Tako počakam do večera.

Pri večerji se nas je okoli lepo prirejene mize v obednici sešla lepa družba. Razven oskrbnikovega namestnika in sluga, od prej mi že znanega, ni bilo nikogar več od družine; ali zato pa je bilo več gostov tujcev, katere je pot tu sem nanesel, ter so bajda hoteli malo si ogledati ta starinski grad, ali kaj?

Tu je bil neki trgovec od nekod, kateri je zaradi neke tožbe moral v mesto na preiskavo. Nekoliko slabe volje je bil; morda mu niso bile vse koze na številu. Spremljal ga je njegov prijatelj, kateri je bil neprenehoma prav vesel in šaljiv. Potem sta bila tam dva mesarja iz mesta, katera sta prišla v grad zaradi volov; a ker oskrbnika ni bilo domá, morala sta i tam ostati. Razven teh je bil tu grajski logar, vrl človek, kateri je najbolj skrbel za to, da nikogar ni z jedno besedo ne razžali, pa torej niti jedne besede ni izpregovoril, temveč si je neprenehoma dal opraviti z jelom.

Dokler smo večerjali, se je sploh prav malo govorilo. Nikdo ni imel časa k temu. Ko smo izvršili dolžnost do svojih pogostiteljev, začel se je pogovor, katerega pa tu ne bodem ponavljal, nego nadaljevati hočem svojo pripoved. (Dalje sledi.)

Gorico pride dopoldne z Dunaja, iz Trsta in Italije po eden poštni in eden brzovlak s pismi in časopisi, poleg tega pa pride še pošta iz Rifenberka in poštni posli iz Mirna, Ločnika in Kojškega, vse tudi dopoldne. Vse te poštne pošiljke in kar se še nabere v mestu, ki šteje nad 20 000 prebivalcev in ima mnogo uradov in je vedno v živahni zvezi s Soško dolino in njenimi petimi okraji, vse te čaka, da se drugi dan odpravi v Soško dolino. Take razmere pač neso za dōbo para in telegrafa.

Proti železnici čez Predel množé se ovire, če tudi bi ta železnica bila jedina, ki bi imela važnost za povzdigo trgovine v Trstu in odvajanje prometa proti Adriji. Železnica Divača - Loka bi ne mogla skrajšati daljav zaradi pogostih in velikih strmecev in bi imela le lokalni pomen, ker bi Trstu ničesa ne mogla bolje in ceneje dati, ker bi mu ne dajali cesarjeviča Rudolfa in južno železnico s péažno pogodbo. Vzlic temu se pa pridno trasira ta železnica v veliko veselje nekaterih spekulantov in kapitalistov, ki bodo baš od te proge imeli dobiček. Soška dolina pa ostane brez železnice in le umestno in pravično bi bilo, da dobi vsaj kolikor toliko pripravno poštno zvezo, katere bi se posluževali potniki, kateri so tako srečni, da v poštne vozu doté sedež. Jako potrebno bi zatorej bilo, da bi vozila pošta mej Gorico in Bolcem namesto jedenkrat dvakrat na dan. Najbolje bi bilo, ko bi druga pošta odhajala iz Gorice opoldne ali pa ob edni popoldne. Iz Bolca bi se pa morala tako vračati, da bi se poštne pošiljke iz Soške doline mogle odpošiljati z večernimi vlaki. To zahteva korist stanovništva in javnih oblastev.

(Dalje sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 22. decembra.

Ostranje dežele

Položaj se vidno na slabše obrača. Da se pokliče jeden levičarjev v ministerstvo, to bode imelo daljše posledice. Hohenwartov klub potem ne bode mogel več podpirati vlade. Govori se za gotovo, da bosta grof Hohenwart in pa dr. Smolka poklicana v gospodsko zbornico. Predsednikom zbornice bode potem voljen Ohlmecky, jednim podpredsednikom pa najbrž kak Poljak. Kaj pa bode s Hohenwartovim klubom potem, če Hohenwart pride v gospodsko zbornico, sedaj ni gotovo. Posebno se ne more vedeti, če češki veleposestniki še ostanejo v njem. Nasprotniki tega kluba se nadejajo, da se razbije. Levičarjem bi to bilo najbolj po volji, ker bi potem ne imeli v zbornici nobenih vplivnih nasprotnikov. Za Slovane, posebno za Slovence, bi pa to bila velika škoda.

Hohenwartov klub. Zakaj je grofu Tassfeju toliko ležeče na Hohenwartovem klubu, povprašuje neki slovenski list. Temu, kar na to odgovarja, ne moremo pritrdjevati. Ko bi klub zares bil tako prijenljiv, bi se pač levičarski listi vedno ne zaganjali vānj. Dva druga razloga sta, da je Tassfeju ležeče na Hohenwartovem klubu. Poljaki so izjavili, da ne vstopijo v nobeno večino, v kateri tega kluba ne bode. Brez Poljakov in Hohenwartovega kluba pa večina ni lahko mogoča. So li Poljaki še tega mnenja, ne vémo. Ker se je vsled mladočeskih govorov položaj premenil, so se morda Poljaki tudi kaj premislili. Poleg tega bi pa grof Tassfe ne mogel se dalje obdržati, ko bi Hohenwartovega kluba ne imel na svoji strani. Levica bi ga dolgo ne podpirala, ko bi videla, da je obstanek vlade od nje zavisen. Zahtevala bi, da se liberalni možje pokličejo na krmilo, in to bi tudi dosegla. Levica je le tako dolgo krotka, dokler vé, da grofu Tassfeju ni neobhodno potrebna, potem bi pa že pokazala zobe. Zaradi tega si pa vlada prizadeva, ohraniti ta klub.

Gregrove zaupnice. "Narodni Listy" prijavljajo sedaj zaupnice dr. Gregru. Kako se večkrat kujejo take zaupnice, je znano. Tako so "Narodni Listy" bili objavili zaupnico dr. Gregru s podpisom "Zaupniki čeških dijakov". Kmalu se je pa pokazalo, da je to zaupnico kdo skoval brez vednosti drugih visokošolcev. "Akademično bralno društvo" je namreč izdalo izjavo, da dotične izjave neso izdali zaupniki čeških dijakov, ker takih zaupnikov sploh ni. Na take zaupnice je pač dr. Gregr lahko ponosen.

Italijanska šola v Dobrovniku. Avstrijska vlada je dovolila, da se v Dobrovniku osnuje za italijanske podložnike italijanska šola, toda le s tem pogojem, da bodo ravnatelj in učitelji avstrijski državljani italijanske narodnosti. To šolo bode namreč vzdrževala italijanska vlada. Glavni namen tej šoli bode pač, potujčevati Slovane. Ko italijanska stranka ni mogla drugače doseči italijanske šole, obrnila se je do italijanske vlade. V Rmu pa jim je menda nekaj na tem ležeče, da v dalmatinskih mestih popolnoma ne izgine italijanski živelj.

Ogersko. Znano je, da so se ogerski poslanci pritoževali v delegaciji, da v ministerstvu vnanjih stvari ni nobenega sekcijskega načelnika, ki bi bil ogerski državljan. Grof Kalnoky je obljubil, da se

bode oziral na željo delegacije, in te dni je imenovan sekcijemski načelnikom v ministerstvu vnanjih stvari Adalbert grof Oziraky pl. Ozirak in Denesfalva.

Vnanje države.

Bolgarija. Narodno sebranje je izjavilo, da odobrava, da je vlada iztirala francoskega časnika, ko je razširjal lažnjive vesti in da se ni udala pritisku francoskega zastopnika. Stambulov je izjavil, da vlada obžaluje, ker je Francija pretrgala diplomatske odnose, da pa on vendar nič ne odjenja.

Rusija. V gubernijah, v katerih je bila slaba letina, začelo se bode več javnih del, da bodo ljudje imeli zaslužka. Gradili bodo zlasti več novih železnic. V ta namen se je dovolilo deset milijonov rubljev. Vodja teh javnih del bo general Annenkov, za živež in pa za seme se je med ljudi razdelilo dosedaj že nad 55 milijonov rubljev.

Francija. Francoski radikalci so že predlagali v zbornici, da se loči cerkev od države. Razveljavi naj se konkordat, odpravi budget za bogočastje, vpelje društvena svoboda z jamstvom proti posestvu mrtve roke, in razpusti naj se vse korporacije, ki se neso osnovele v zmislu obstoječih zakonov. Iz povedanega se vidi, da bi radi konfiskovali cerkvena posestva in cerkvi vzeli skoro vse dosedanje stalno določene dohodke. Ker pa zmerni republikanci in pa konservativci neso za ta predlog, je gotovo, da ga bode zbornica zavrgla.

Brazilijska. Kongres se je sešel, da se posvetoje, kako bi se vredile razmere v deželi. V pokrajinah so še vedno nemiri. V Espiritu Santo so se prebivalci zadnje dni spuntali in odstavili podguvernerja. Položaj v Bahiji je kritičen. — V Riu Grande do Sul je bil boj mej zveznimi četami in narodno milico.

Izvirni dopisi.

Iz Celovca, 10. decembra.*) (Naši narodni nasprotniki.) Zadnja šolska debata državnega zbora in deputacija koroških Slovencev na Dunaj spravila je naša Nemce čisto "aus dem Häusel", kakor pravi Nemec. Kakor ljuti udrihajo na vse strani na "bindišarje" in iz visoko-liberalne vredniške kuhinje v tukajšnjih Stolnih ulicah leté zadnje dni na uboge Slovence pogubonosni streli v taki obilici, da bobnenja in grmenja ni konca ni kraja.

Vrednik Dobernik prečital je v zadnjem času ves svoj bogati slovar psov in prav debelo zarobljenih "grobostij", da je spisal vodene svoje članke namenjene "bindišarjem". Vse puhle fraze in "schlagerje", kar so jih doslej židovski časnikarji izumili v svojem srdi nasproti Slovanom, pogrel je zdaj na novo omenjeni vrednik celovških "Freie Stimmen". Vrgel se je na "schwarze Gesellschaft des Pater Einspieler (sic!!) z vsem šovinizmom in vso zagrizeno strastjo.

Vzlasti preč. g. državni poslanec Karol Klun ne dá spati g. Doberniku, zato besno udriha s svojo lopata ne le po imenovanem gospodu poslancu, temveč po vseh — Kranjcih! So pa tudi res "budobni" ti "krainischen Sendboten", ki tako ljubeznjivim in pomirljivim gospodom à la Dobernik ne dadó miru in ongoviti "nemško" politiko. Kažejo se zato i že zli posledki razburjenosti g. Dobernika, ker že vidi g. Klun ne le v državnem zboru igrati: "die traurige (?) Rolle der Beschützer der Kärntner Slovenen", temveč v svoji bujni fantaziji gleda že, kakor napravlja blag. g. Klun "preiskovalno potovanje" na Koroško, in prav resno poroča svojim bralcem, da je imenovani gospod poslanec prišel zadnje dni na Koroško ter se obrnil proti Tolstemu Vrhu!!! Da bi napravil več efekta, pravi velenčeni vrednik "Glasov", da se mu ta "novica" javlja "od zanesljive strani". No, g. Dobernik naj si dá dati na to "zanesljivo stran" kak c. kr. patent. Vrednik "Slobodnih Glasov", kojega resnicoljubnost je tako kratka, kakor njegova oseba dolga, podal je s to debelo časnikarsko raco svojim bralcem le nekako zakasnelo, a mastno — Martinovo gos!

Opomnim naj tem potom, da naši liberalci zelo radi vidijo strahove, kjer jih ni. Ne samo jedenkrat poročale so že "Freie Stimmen", da je prišel ta ali oni gg. slovenskih državnih poslancev na Koroško. Koroški Slovenci doslej, žal, neso še imeli prilike osebno se zahvaliti gg. poslancem, ki se tako trudoljubivo potegujejo za teptane naše pravice. Prosimo torej tem potom, naj bi ob priliki ta ali oni gosp. slovenski državni poslanec s svojim pohodom "liberalnim" listom napravil nedolžno veselje, da jim ne bo več treba v jednomer blamirati se z gorotasnimi lažmi!

*) Zaostalo. Op. vred.

Naši narodni nasprotniki vjedajo se strašno nad tem, da so koroški Slovenci na Dunaj odposlali deputacijo, ki je na najmerodajnejšem mestu razložila naše težuje in osvetila naše razmere. Koliko bode imela ta deputacija vspeha, ne moremo še vedeti. Jeden vspeh jej je gotov: Svet se mora prepričati, da koroški Slovenci sami zahtevamo postavno nam zagotovljene pravice!

Umevno je, da se nasprotna klika toliko vjeda čez deputacijo, koja okidava z vsem svojim blatom, slovenske odposlance n. pr. nazivaje: "genasführte Parade-Schmerzenskinder aus Kärnten"!!!

Umevna nam je vznemirjenost nasprotnikov. Dolga leta že pojejo nemški laži-liberalci koroškim Slovincem pogrebniico, smatrali so le še za vprašanje kratkega časa, kedaj bode zapustil našo deželco poslednji Slovan, bode ponemčen zadnji koroški Slovenec, kedaj bode zavladal v nas večni mir nad grobovi prvotnih prebivalcev tužnega Korotana! "Es wär' so schön gewesen..."

In zdaj taka prevara! Koroški Slovenci pokazali smo z velepomembnim korakom, da še živimo, da "još Koroška ni propala", da se v borbi, vsiljeni nam od nasprotne strani, vkljub vsem nakanam nasprotnikov ne udamo! Ali zmagati, ali častno pasti, — to nam je geslo! Pravica je na naši strani, a nad nami Bog, v kojega rokah je usoda narodov; — ta zavest nas navdaja v težki borbi za narodni obstanek z vedno novim pogumom!

Ne bodem odgovarjal na vse budalosti, koje spravlja "liberalni" vrednik zdaj na dan. Omenim naj le še dveh rečij:

Nam nasprotni list piše: "Slovenca" skrbi, da bode morda koroški "bauernbund" uprizoril agitacijo, naj se pošiljajo ministru Gauču priznalne izjave, — ter doslovno nadaljuje: "Was diese Besorgnis anbelangt, so müssen wir den "Slovenec" darin bestärken. Zwar ist es nicht (?) der "Bauernbund", welcher sich ins Zeug legt; er braucht es gar nicht zu sein, denn die Zustimmungskundgebungen laufen auch ohne Agitation, um dieses den Slovenenführern so geläufige Wort zu gebrauchen, zu Dutzenden ein."

Na to laž le vprašamo: Ali je prišel g. poslanec Ghon z Dunaja, ko je dospela tija deputacija, s tako naglico*) v Celovec, res le na uro gledat ali g. Lugginu "dobro jutro!" voščit??!

Začelo se je res že delati nasproti slovenski deputaciji, in pošiljajo se g. ministru Gauču priznalne izjave. A teh nikakor ni šteti "na tucate", kakor si domišlja g. Dobernik; znane so doslej le tri, pa i te tri niso vredne pipe tobaka! Izrekel je ministru najprej zahvalo odbor "bauernbunda", ki čudno malo skrbi za kmete, a tem več dela v to, da vriva nemškutarijo med Slovence in ob času volitev dela propagando za nemško-liberalne kandidate! — Nadalje je sklenil občinski zastop v Smarjeti nad Velikovecem izreči baronu Gauču zahvalo (zakaj, bržkone "vrli" tamošnji možje sami ne vedó!) in krajni šolski svet v St. Jurju nad Celovecem odposlal mu je zahvalen telegram!

To so tedaj tiste izjave, ki so v možganih g. Dobernika napravile celo povodenj in na mah narastle "na tucate"!!

Kolike vrednosti so te izjave, naj razjasni to-le:

Razmer prve občine ne poznam, a dobro one občine St. Jurij nad Celovecem. Da se je tamošnji krajni šolski svet zahvalil z brzovjavko, ni čuda, a tudi nema prav nobenega pomena. Stavim, kar kdo če, da gotovo neso niti trije šolski odborniki vedeli — če so se sploh vprašali! — za kaj gre v tej zadevi. V imenovani občini kraljuje neki Pemec V. Hirsch, češki renegat, vrtnar na sadjerejski šoli koroške kmetijske družbe. Ta izdajica, ki blaženo švabščino le za silo lomi, in kojemu se takoj, ko le odpre svoja zdaj veliko-nemška usta, pozna, da ga je dojila češka mati, — ta poturica zdaj nesramno in ob vsaki priliki onesnaži skledo, iz katere ga je pitala češka mati! To človeče, popolnoma orodje celovške nemčurske klike, nosi v občini St. Jurij veliki zvonec in vodi na vajetih nezavedne kmete, katere so rodile poštene slovenske matere, a ki sedaj sami ne vedó, so li Nemci ali Slovenci! Ti kmetije, na katerih se mora zares "občudovati" plod nemške kulture, trobijo, ne da bi vedeli kako, vseskozi v nemčursko-liberalni rog ter se čutijo neskončno osrečene, če jim pomoli roko kak celovski "gospod" in

*) Dne 16. novembra zvečer dospela je slovenska deputacija na Dunaj, 17. bil je Ghon že v Celovec, da s svojim prijateljem dr. Logginom ukrene, kaj je storiti zoper Slovence! Dop.

v zahvalo zato Hirschu prav z veseljem pritrjujejo in prikimavajo, ko odpošilja ministrom „priznalne telegrame“, ki naj dunajske kroge poučujejo o javnem mnenju (sic!) na Koroškem!! Na podlagi takih izjav kliče potem nemška stranka med svet: „Glejte, čujte; koroški Slovenci sami ne marajo slovenskih šol, le Kranjci jim jih vsiljujejo“ itd. To so res odnošaji, da se jih Bog usmili!

H koncu svojega članka, v kojem se peča z deputacijo koroških Slovencev na Dunaj izraža liberalni vrednik še bojazen, „dass der ‚Protestantismus‘ ins Rollen kommen könnte, wenn mit dem Katholicismus zu nationalen Hetzereien (??) zu sehr Missbrauch getrieben werde.“ Na to konstatujemo samó, da naši nasprotniki navedeno frazo rabijo za zadnje sredstvo nasproti Slovincem, da bi jih ovajali na višjem mestu. Isto žuganje uporabljali so, ko so naš sedanji mil. g. knezoškof poklicali jezuvite v celovško duhovno semenišče, in ob mnogih drugih prilikah. Pošten in razsoden človek se takim gorostasnim budalostim k večjemu smeje. —rn—

Dnevne novice.

V Ljubljani, 22. decembra.

(Katoliško - politično društvo) v Ljubljani napravi vsled odborovega sklepa z dné 17. t. m. svoj občni zbor v nedeljo po novem letu dné 3. januarja ob 4. uri popoldne v domu katol. društva rokodelskih pomočnikov. — Na dnevnem redu občnega zbora je poročilo tajnikovo in blagajnikovo o delovanju Katoliško - političnega društva v minolem letu in volitev odbora za prihodnje poslovno leto. — Po sklenjenem občnem zboru je takoj ob 5. uri društveni shod z nastopnim dnevnim redom: 1. Poročilo društvenega predsednika, preč. g. kanonika Klun-a o političnem notranjem položaju in o delovanju slovenskih državnih poslancev; 2. govor državnega poslanca g. vodje F. Povše-ta o novih carinskih in trgovinskih pogodbah; 3. govor tajnika g. A. Kalan-a o zahvalni adresi za papeževo okrožnico o delavskem vprašanju; 4. razni nasveti. Občnega zbora se udeležé samo društveniki, društvenega shoda pa se smejo udeležiti tudi neudje kot povabljeni gostje.

(Vojteh Valenta †.) Danes popoldne so položili k večnemu počitku truplo g. Vojteha Valente, mestnega blagajnika ljubljanskega, ki je po daljšem bolehanju umrl v soboto ob 1/2. uri po noči v 50. letu svoje starosti. Pokojnik je bil mirna in blaga duša in iskren narodnjak ter je osebito kot izvrsten pevec sodeloval pri raznih zabavah in slavnostih, tudi je večkrat vodil čitalniških pevski zbor. N. v m. p.!

(Umrli) je minolo soboto ponoči po kratki bolezni v Dunajskem Novem Mestu znani narodnjak g. Radivoj Poznik, inženier c. kr. nižje-avstrijskega ces. namestništva v 42. letu svoje starosti. Pokopan je bil danes popoldne. — Včeraj popoldne je umrl v Kranju po kratki bolezni trgovec in posestnik g. Metod Pirc, star 25 let. — V soboto je tukaj umrl g. Ig. Dobrin, bivši c. kr. poštni kontrolor.

(Blagodušen dar.) Knez Hugon Windischgraetz, graščak haasberški, je podaril revežem v Paličji in Kleniku, trnske duhovnije na Notranjskem, lepo svoto 40 gld., da se razdeli ubogim za božične praznike. V imenu obdarovancev tem potom tamošnji č. g. duhovnik izreka plemenitemu darovalcu najtoplejšo zahvalo.

(Izprijeva mladina.) Iz Celja se nam piše: Pretečeni torek dné 15. t. m. so bili trije dijaki tukajšnje gimnazije pri okrožnem sodišču zaradi hudodelstva tatvine v težko ječo obsojeni, in so kazneni nastopili. Dasiravno so storilci zelo mladi — dva po petnajst let, eden še le štirinajst let star, — to vendar zlobno dejanje z veliko predrznostjo izvršili. Sporazumeli so se namreč, da hočejo z zaklenjeno škrinjo neke kramarice vlomiti, vedoč, da ima notri denarja nad dvesto goldinarjev. Poskušali so zategadelj skozi celi teden s pcnarejenimi ključi škrinjo odpreti, kar se jim pa ni posrečilo, zatoraj so pokrov s silo privzdignili, iz škrinje srebernega denarja za več kot trideset goldinarjev ukradli in ga v posameznih komadih v raznih prodajalnicah spečavali. — To je razven drugih zločinov že tretja tatvina od dijakov tukajšnje gimnazije v teku letošnjega leta! — Kaj more biti vzrok tej spridenosti dijakov, med katerimi bi vendar hudodelniki ne smeli biti. — Trditi smemo, da je temu kriva slaba in

napačna vzgoja mladine v pedagogičnem oziru. V šoli se sicer podučujejo dijaki zelo temeljito v svetovnih vedah, ali podučevanje nima prave krščanske podlage, zunaj šole pa se za dijaka nihče ne briga: kje in pri kom stanuje, s kom se pajdaši, in s čim se bavi. —

(Vodstvo mestnega vodovoda) nam je doposlalo naslednje navodilo za hišne gospodarje: Da voda v ceveh, po hišah napeljanih ob času ludega mraza ne zmrzne, nasvetuje upraviteljstvo mestnega vodovoda hišnim gospodarjem sledeče: Prostori, v katerih so vodovodne naprave in iztočne pipe, naj se marljivo zapirajo in se s tem kolikor mogoče zabrani pristop mrazu: paziti je tedaj, da se v zelo mrzlih dneh redno zapirajo vrata, okna in sploh vse odprtine, skozi katere ima mraz pristop; pri vodovodu pa, ki je vpeljan v odprtih prostorih, izpostavljen neposredno mrazu in vsled tega še bolj v nevarnosti, da voda v ceveh zmrzne in cevi popokajo, — v mislih imamo vodovodne naprave po dvoriščih, v vežah itd. — dovoljeno je, da se pusti pri srednjem mrazu iztočna pipa nekoliko odprta, da voda iz nje kaplja, mora se pa na vsak način takrat cev, po katere se voda odtaka, vsaj enkrat na dan z vrolo vodo izplakniti; ob hudem mrazu je pa najumetneje, če se vodovodi zvečer popolnoma izpraznijo, kar se lahko doseže, če se odpre mala izpustna pipa, katera je v kleti ali pa v nalašč zanjo zidani jami in jo je lahko odpirati in zapirati s ključem, pa tudi z roko; predno se pa odpre zvečer ravnokar omenjena mala izpustna pipa, zapreti se mora glavna zaporna pipa, ki zabrani dotok; da se voda iz cevij čisto izprazni, odprte morajo biti vse iztočne pipe. Ko se drugi dan prične polniti vodovod, odpreti se morajo nekoliko vse iztočne pipe po celi hiši, predno se odpró glavne pipe, da se odstrani stisnjeni zrak, in je glavno pipo prav počasi odpirati potem, ko se je dobro zaprta izpustna pipa, da se zabrani močni sunek. — Iz povedanega je razvidno, da se naj ta dela izroče le prav zanesljivim osebam.

(Z Dobrove) pri Ljubljani se nam piše: Dné 19. t. m. opoldne je bila bližnja vas Hruševo v veliki nevarnosti. Tikoma pod vasjo ste dve sušilnici, v katerih jedni je neki vaščan kubil brinjevec. Ko je vlival v kotel prvo prekuho, unela se mu je s tako silo, da se je užgala ta sušilnica, kakor tudi druga poleg nje stoječa. Ogenj je bil silen, ker je bilo tu spravljenih veliko suhih butaric. Sreča je bila velika za vas, da je burja plamen odganjala na nasprotno stran. Hvala Bogu, da ni bilo druge nesreče!

(Kočevska domača obrtnija) g. Stampfla tukaj v Selenburgovih ulicah ob vsaki priliki iznenadi občinstvo z novostmi vsakovrstnih lesoreznih del, ki so jako primerna za božične darove, in sicer so na izbero kasete za nakitje, rokovice itd.; dalje so mnoge stvari, predstavljajoče raznotere živali, ki igrajo tudi glasbene komade. Prijatelji lepih stvari sezite po njih!

(Občinske volitve na Koroškem.) Slovensko katoliška stranka zmagala je v Apačah v dveh volilnih razredih in spravila 8 svojih v občinski odbor. C. kr. deželna vlada ovrgla je volitev v Kotmari Vasi, kjer so si bili Slovenci priborili večino v občinskem odboru. Nasprotniki so zbog tega vložili priziv, in vlada je razveljavila volitev. Vis. vlada pa se ni ozirala na priziv slovenskih volilcev v občini Žibpolje, kjer so zmagali nemčurski liberalci. — Tudi v Apačah in Libučah vložili so se, kakor se čuje, po nasprotnikih prizivi, in tako se je bati da se bo i v teh dveh občinah ustreglo nemškutarjem, in da bo treba novih volitev. — Očital je baron Gautsch koroškim Slovincem, da v naporih za svoj narodni obstanek postopajo „po načrtu.“ No, načrt jim je, da si branijo kožo; a narobe ravno naši narodni nasprotniki delajo prav „planmässig“ na to, da bi koroške Slovence potisnili ob steno, kar se jasno opetovano kaže povodom letošnjih občinskih volitev.

Raznoterosti.

— Trtna uš je v Gumpoldskirchenu naredila grozno škodo. Vinogradi so prej donášali na leto povprek 525.000 gld., letos pa so pridelali le še 100 veder. Pred osmimi leti je bilo oralo vinograde vreden do 6000 gld., danes se dobi za 600 goldinarjev.

— Zadnja želja dom Pedra. Bivši braziljanski cesar je dobil iz Brazilije vrečico braziljanske zemlje in na smrtni postelji je izrekel željo, da to zemljo iz njegove domovine polože njemu pod glavo, kar se je tudi zgodilo.

— Višji ženski tečaj v Peterburgu. Letos je tretje leto, odkar so se osnovali ti višji ženski učni tečaj. Ta zavod ima dva oddelka, zgodovinsko-jezikoslovni in fizično-matematični. Na njem se predavajo skoro vsi isti predmeti, kakor so v dotičnih fakultetah na vseučilišču. Poučujejo profesorji peterburških velikih šol, člani zgodovinsko-jezikovnega zavoda in člani akademije znanosti. Letos ima ta zavod 273 poslušalk iz raznih krajev Rusije.

— Ruska šola. Tako se zove navod za učenje ruščine, katero izdaje „Knjižara dioničke tiskare“ v Zagrebu. Delo bode izšlo v več zvezkih po 60 kr. V vsakem zvezku bode pa nekoliko gramatičnega gradiva, potem pa nekaj ruskega besedila s primernim slovarčkom. Kakor se vidi že iz prvega zvezka, je pisatelj A. Radić bolj gledal, da čitatelje seznani z duhom ruskega jezika, z ruskim mišljenjem, nego pa z ruskimi oblikami, katerih se vsakdo privadi pozneje s čitanjem ruskih del. Po tem načinu se čitatelji najprej naučé razumevati ruščino.

— Iz šole pride Jožek, čče ga vprašajo: „No, ali si že prišel na boljši prostor?“ — Jožek: „Da, prav pri peči sem v zadnji klopi.“

Telegrami.

Dunaj, 21. decembra. Nadvojvoda Rainer in soproga se jutri odpeljeta z baronico Waideck v Bolcan, kjer ostanejo čez praznike.

Dunaj, 22. decembra. S cesarskim patentom so sklicani deželni zbori štajerski, goriški in solnograški na 28. dan t. m.

Budimpešta, 21. decembra. Državni zbor je sprejel pogodbo z Nemčijo.

Budimpešta, 22. decembra. Državni zbor je po kratki debati v drugem branju sprejel trgovsko pogodbo z Italijo, Belgijo in Svico, ter potrdil pogodbe o patentu, varstvenih znamkah in živinski kugi z Nemčijo.

Bukreš, 21. decembra. Blizu Vacotlestija je vlak skočil s tira. Okolu 20 oseb je ranjenih.

Sofja, 22. decembra. Pismo grofa Hartenau-a, ki se zahvaljuje za soglasni sklep zastopnikov plemenitega naroda bolgarskega, je sobranje živahno odobraval.

London, 22. decembra. Vojvoda Devonshire je včeraj umrl; njegov sin Spencer Hartington izstopi iz spodnje zbornice in postane član zbornice pčrov. Govori se, da bode njegov naslednik v spodnji zbornici kot vodja unijonistov Chamberlain.

Zahvala in prošnja.

Obče je prepričanje, da je „Mir“ koroškim Slovincem tako potreben, kakor vsakdanji kruh. Res jim podaja dušno hrano, kruh za pamet in srce. Kdor podpira „Mir“, on podpira ob enem katoliško in slovensko stvar na Koroškem. Zato pa srčno zahvalimo vse rodoljube, ki so nas do sedaj kakorkoli podpirali z dopisi in uabiranjem naročnikov ter pobiranjem naročnine, ali pa z denarno podporo. Prosimo jih pa prav lepo še za nadaljno pomoč, ker se naš boj čedalje bolj postruje. Posebno odkar smo zgubili večino v državnem zboru, postajajo naši nasprotniki čedalje bolj ljuti in predrzni, in ako bi moralo iti po njihovi volji, smemo biti prepričani, da bi nam Slovincem še požirek vode ne privoščili.

Nadalje pa čč. gg. rodoljube še posebno prosimo:

1. Naj nam zvesti ostanejo in naj nas radi podpirajo z dopisi ter naj se ne utrudijo pri skupnem narodnem delu. Vsak, kdor more za katoliško in slovensko stvar posebno pri nas na Koroškem kaj storiti, naj si šteje to v dolžnost.

2. Naj si vsak po svoji moči prizadeva, pridobiti nam še več novih naročnikov. Pogrešamo namreč še mnogo slovenskih rodoljubov v naši „Mir“ armadi.

3. Naj pomagajo pisanja večji rojaki pripostejšim ljudem pri pošiljanju naročnine, posebno v takih krajih, kjer nemajo pošte.

4. Pri novih naročnikih naj se blagovoli nazoniti, da so novi, ker se nam s tem prihrani veliko dela, in imamo drugače mnogo iskanja po zapisniku in imenikih. Tudi je potrebno pristaviti zadnjo pošto.

2. Naročnina naj se blagovoli pošiljati pod naslovom: „Upravništvo „Mira“ v Celovcu.“

Zdaj pa prosimo* pozor! Mnogo naših prijateljev in naročnikov se je že oglasilo in to izrekli, da radi plačajo po 2 gld. naročnine, ako bi list trikrat na mesec izhajal.

Zaupajoč v Božjo pomoč in podporo slovenskih rodoljubov, ki nas v sili še nikdar niso zapustili odločili smo se tedaj, „Mir“ izdajati po 3krat na mesec, in sicer dné 10., 20. in 30. vsakega meseca. Ako bi padel jeden teh dni na nedeljo ali praznik, izide list dan poprej. Izhajal pa bo „Mir“ odslej v večji obliki, da mu bo tudi

mogoče, v vsaki posamezni številki donášati naročnikom na štirih velikih straneh več berila, nego je mogel to storiti do sedaj pri mali obliki na osmih straneh. Storili smo tedaj, kar je bilo mogoče, da naše čt. naročnike vse stransko zadovoljimo. Cena mu bo 2 gld. za celo leto, 1 gld. za pol leta. Manj premožnim naročnikom pošiljali ga bomo pa tudi za 1 gld. 50 kr. Toraj ne bo treba zavoljo cene nikomur odstopiti!

Upamo pa, da bo vsak prevdaril, koliko imamo več troškov in kako hudo je v zgubo delati, ter bo vsak sam rad primaknil pri naročnini po svojih močeh. Mi nikakor ne iščemo dobička; veselimo bomo, ako nam bo pri pomnoženi izdaji lista mogoče brez zgube izhajati.

Ob enem prosimo stare naročnike, ki so še za pretekli čas na dolgu, naj zdaj o novem letu svoj dolg poravnajo, ko se ravno naročnina vpisuje, ter naj nam ostanejo zvesti še zanaprej.

Vsem bralcem „Mira“ pa želimo vesele praznike in srečno novo leto!

Lastništvo in uredništvo „Mira“.

Tuji.

18. decembra.

Pri **Maliču**: Spielman, urednik; Fisoler in Winterholer, trgovca, z Dunaja. — Gultner in Turri, trgovca, iz Trsta. — Obereigner, nadlogar, s Sneznika. — Lucanič iz Kočevja. — Supanz, umetnik, iz Celja.

Pri **Stonu**: Goldman, Pollak, trgovca; Nagy, z Dunaja. Fischer iz Kamnika. — Millonig in Graser, trgovca, iz Celoveca.

Pri **Južnem kolodvoru**: Lebar iz Rakitnega. — Zoff iz Trsta.

Pri **avstrijskem caru**: Baresy pl. Kisvarday, ravnatelj iz Seegedina. — Ivan in Marija Alešovec iz Opatije.

Umrli so:

17. decembra. Leopold Hočevar, hišni oskrbnik, 72 let, se je na pokopališču ustrelil. — Frančiška Tomažič, poštnega uradnika hči, 4 leta, na Bregu 2, jetika. — Hieronim Pajk, kajzarjev sin, 8 let, Illova 8, ošpice.

18. decembra. Albert Gerstenmayer, poštni kontrolor, 60 let, Cesarja Jožefa trg 8, srčna kap. — Alojzij Šeme, učenec 8 let, Zvonarske ulice 7, ošpice. — Marija Perles, zasebnica, 70 let, Slonove ulice 9, plućnica.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
21	7. u. jut.	750.5	—12.0	sl. vzh.	jasno	0.00
	2. u. pop.	749.1	— 4.8	"	"	
	9. u. zveč.	750.0	— 9.0	"	"	
Srednja temperatura —8.6°, za 6.5° pod normalom.						

Zahvala.

Prisrčno zahvalo izrekamo vsem sorodnikom znancem in prijateljem, ki so ob britki izgubi naše nepozabljive žene, oziroma matere in stare matere, gospé

Elizabete Kačar roj. Brajar

z nami imeli toliko sočutja ter jo v tako obilnem številu spremili k večnemu počitku. Posebno se še zahvaljujemo prečast. duhovščini, prečast. oo. frančiškanom, gg. bogoslovcem za spremstvo in milo petje — darovalcem vencev za darovane vence, in možem trnovske župnije, ki so nosili in svetili pri pogrebu.

(1510 1)

Žalujoča rodbina.

(1511) 1

Potrjim sreem javljam vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest o smrti svojega preljubljenega sina, oziroma brata in svaka, gospoda

Metoda Pirca,

trgovca in posestnika,

ki je danes ob 3½ uri popoldne po kratki a mučni bolezni v 25. letu svoje starosti mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb bude v sredo, dne 23. decembra, ob 3. uri popoldne iz mrtvašnice na kranjskem pokopališču v rodbinsko gomilo

Sv. maše za dušnice brale se bodo v tukajšnji farni cerkvi.

Predraga ranjcega priporočamo v blag spomin in molitev.

V Kranju, dne 21. decembra 1891.

Katarina Pirc. mati. — Karol. Gustav, Ciril. bratje. — Ljudmila Verderber roj. Pirc. Olga Pirc, sestra. — Josip Verderber, svak. — Lucija Pirc roj. Rodé, svakinja.

Božično darilo.

Ovratnike (kravate)

po 15 kr. in višje,

zavratnike, zapestnice (manšete), spodnje hlače in vsakovrstne jopice ima

(1475) 2-2

M. PODKRAJŠEK, Špitalske ulice.

Gosp. lekarničarju Piccoli-ju v Ljubljani.

Podpisana potrjujeva s tem, da Vi že 18 let dobivate **marsalsko vino** iz naših kletij in sicer vedno najboljše. Pooblašča Vas, da smete to pismo priobčiti, da se potrdi resnica, in znamujeva se z velespoštovanjem

(1315) 10-1

J. & V. Florio.

V Palermu (v Italiji) decembra meseca 1891.

Božična razstava,

prekрасne novosti

v lesnih rezbarijah vsake vrste za vsaki salon pripravne. Največja izbor **kaset za nakit in rokovice** z muziko in brez nje, pripravnih za darila.

F. Stampfel v Ljubljani,

Šelenburgove ulice št. 4.

(Kočevska domača obrt.)

(1508) 5-3

Dunajska borza.

Dne 22. decembra.

Papirna renta 5%, 16% davka	92 gld. 50 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	92 " 20 "
Zlata renta 4%, davka prosta	109 " 35 "
Papirna renta 5%, davka prosta	101 " 90 "
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	1013 " — "
Kreditne akcije, 160 gld.	283 " 75 "
London, 10 funtov strl.	117 " 85 "
Napoleonor (20 fr.)	9 " 35 "
Cesarski cekini	5 " 61 "
Nemških mark 100	57 " 92½ "

Dne 21. decembra.

Ogerska zlata renta 4%	106 gld. — kr.
Ogerska papirna renta 5%	101 " 35 "
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	134 " — "
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	148 " — "
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	179 " — "
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	96 " 25 "
Zastavna pisma " " " 4½%	100 " — "
Kreditne srečke, 100 gld.	185 " 50 "
St. Genois srečke, 40 gld.	63 " — "

Ljubljanske srečke, 20 gld.	20 gld. 50 kr
Avstr. rudečega križa srečke, 10 gld.	16 " 90 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	19 " 50 "
Salmove srečke, 40 gld.	62 " 50 "
Windisehgraezove srečke, 20 gld.	52 " — "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	152 " — "
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2800	" — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	83 " 25 "
Papirni rubelj	1 " 16 "
Laških lir 100	45 " 50 "

MERCUR menjarnična delniška družba na Dunaju,

I., Wollzeile št. 10.

Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.

Razna naročila izvrše se najtočneje.

Za nalaganje glavne priporočamo:

4% galske propinacijske zadolžnice.

4½% zastavna pisma peštanske ogerske komercijalne banke.

4½% komunalne obveznice ogerske hipotečne banke z 10% premijo.

Na te papirje daje posojila avstro-ogerska banka in podružnice njene.

Državna dobrodelna loterija.

Žrebanje dne 29. decembra!

Glavni dobiček 100.000 gld. v gotovini.

Jedna srečka 2 gld.

5 srečk le gld. 8-50, 10 srečk le gld. 16-50.